

РЕШЕНИЕ

№ 156

гр. Харманли, 12.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ, ЧЕТВЪРТИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на четвърти август през две хиляди двадесет
и втора година в следния състав:

Председател: Минка Ив. Китова

при участието на секретаря Т.Г.Ч.
като разгледа докладваното от Минка Ив. Китова Гражданско дело №
20215630101100 по описа за 2021 година

Производството е по реда на част II, дял I от Гражданския
процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по искова молба от Ш. Р. Б., ЕГН *****, с адрес:
общ. Хасково, с. Войводово против АНГ. М. ИВ., ЕГН *****, с адрес:
гр. Харманли, ул. **** с правно основание чл. 403, ал.1 от ГПК.

В исковата молба се твърди, че Ш. Р. Б., ЕГН *****, с адрес:
общ. Хасково, с. Войводово и АНГ. М. ИВ., ЕГН *****, с адрес: гр.
Харманли, ул. **** са бивши съпрузи. След почти 20 години съвместен
живот, Ш.Б. и А.И. преживели разрыв в отношенията си, като ищцата била
изгонена от дома им без пари и перспектива. Ответникът не й давал
възможност да комуникира нормално със сина им Д.А. И.. След изгонването
й от семейния дом А.И. завел срещу ищцата няколко съдебни производства.
Първо подал молба за обезпечение на бъдещ иск с правно основание чл. 30,
ал. 1 от СК, с който искал от съда да обяви влога на Ш.Б. в размер на 43
511,04 евро /85 100,20 лв./ за негова лична собственост. Въз основа на тази
молба на 16.05.2018 г. било образувано ч. гр. д. № 328/2018 г. по описа на
Окръжен съд - Хасково.

С Определение № 394 от 16.05.2018 г., постановено по ч. гр. д. №
328/2018 г. по описа на Окръжен съд - Хасково е допуснато обезпечение на
бъдещ иск с правно основание чл. 30, ал. 1 от СК на АНГ. М. ИВ. срещу Ш. Р.
Б.. Допусната е обезпечителна мярка с налагане на заповед върху всички
банкови сметки и влогове на ищцата в „Юробанк България” АД /Пощенска
банка/ до размера на сумата от 43 511,04 евро, с легова равностойност 85

100,20 лв. Въз основа на издадената обезпечителна заповед е образувано и изпълнително дело № 20189290400972 при ЧСИ Н.К., рег. № 929 и район на действие Окръжен съд - Хасково.

В определения от съда срок бил предявен бъдещият иск и е образувано гр. д. № 400/2018 г. по описа на Окръжен съд - Хасково.

С Решение № 137/18.04.2019 г., постановено по гр. д. № 400/2018 г. по описа на Окръжен съд - Хасково, искът на А.И. е отхвърлен.

С Решение № 214/20.12.2019 г., постановено по в.гр.д. № 355/2019 г. по описа на Апелативен съд - Пловдив, I състав, е потвърдено изцяло решението на Окръжен съд - Хасково.

С Определение № 726/25.11.2020 г., постановено по гр.д. № 1611 / 2020 г. по описа на ВКС, IV гр.о., съдът не допуска до касационно обжалване решението на Апелативен съд - Пловдив.

С Определение № 260231 от 18.12.2020 г., постановено по ч.гр.д. № 328/2018 г. по описа на Окръжен съд - Хасково, влязло в сила на 11.01.2021г. е отменено допуснатото обезпечение.

На 30.07.2018 г. А.И. предявява срещу ищцата и иск за развод, въз основа на който е образувано гр. д. № 1837/2018 г. по описа на Районен съд - Хасково. С Решение № 631 от 09.11.2018 г. бракът между ищцата и ответника е прекратен.

През цялото време от завеждането на делото пред първата инстанция до постановяване на определението на ВКС на ищцата се налагало да се справя с почти пълната липса на средства и трудността да задоволява ежедневните си потребности, както и с мисълта, че няма дори минимална възможност за контакт с единственото си дете.

С оглед липсата на свободни финансови средства и житейската криза, в която е изпаднала Ш.Б. решила да изгради живота си отначало, като замине да работи в Белгия, където нейни приятели вече са се устроили. Чрез финансовата помощ и подкрепа на сестра си през август 2018 г. Ш. отпътува за Белгия. След заминаването си за Белгия ищцата се е сблъскала с още трудности. Изцяло ищцата била финансово подпомагана от сестра си.

Поради липсата на каквито и да е средства Ш.Б. се принудила да поиска отново заем от сестра си Н. Б.. В тази връзка на 23.05.2019 г. двете сключват договор за заем за сумата от 9000 лв., която сума обхващала и дадените до този момент помощи от Н. на Ш.. Ш. се задължава да върне парите на сестра си в 3- годишен срок, считано от 23.05.2019 г. Малко след подписването на договора сестрите се договорят, че Ш. дължи на Н. и лихва в размер на 10 % от заемната сума на година, т.е. по 900 лв. на година или общо 2700 лв.

По този начин и с цената на огромни лишения, ищцата е успяла да направи подарък на единствения си син по случай неговото завършване като му е открила банкова сметка, в които е внесла 600 лв.

През целия период от запориране на банковите ѝ сметки до вдигане на наложения заповест - ищцата се нуждаела от финансовата и психологическата помощ на своето семейство. Благодарение на родителите си, чиито доходи били в размер на две минимални пенсии, тя успява да заплаща консултациите си с психолог и медикаментите, от които е имала нужда. Винаги когато е имала нужда от пари, е разчитала на семейството на сестра си, която е подпомогнала Ш.Б. при заплащането на разносните по заведените от ответника дела срещу нея. Въпреки близките родствени връзки, добрите отношения и желанието на сестра ѝ да ѝ помага, двете решили да подпишат гореописания договор за заем и да го заверят нотариално, за да има някаква сигурност сестра ѝ, че значителната парична сума все пак ще ѝ бъде върната.

С оглед на гореизложеното, счита, че вследствие на отхвърлянето на иска, по който е допуснато обезпечението на основание чл. 403, ал. 1, предл. 1 от ГПК за ищцата възникнал правен интерес за обезщетяване на причинените ѝ вследствие на обезпечението имуществени и неимуществени вреди.

Претърпените от Ш.Б. имуществени вреди са в размер на 25 087,87 лв., от които 22 387,87 лв., представляващи законната лихва върху запорираната сума от 43 511,04 евро /85 100,20 лв./ като обезпечителна мярка за периода от налагането на заповест, за което Ш.Б. е била уведомена със заповестно съобщение от 17.05.2018 г., до отмяна на обезпечението с Определение № 260231 от 18.12.2020 г., постановено по ч. гр. д. № 328/2018 г. по описа на Окръжен съд - Хасково, IV гр. с., влязло в сила на 11.01.2021 г.

Освен обезщетение за претърпените от ищцата имуществени вреди следвало да бъде присъдено и обезщетение за претърпените неимуществени вреди. След напускането на дома само с 300 лв., 250 лв. от които е била принудена от ответника да даде за шофьорски курс на сина си, и узнаването за наложения заповест на банковите ѝ сметки, Ш.Б. започнала да чувства непрестанна тревожност, напрегнатост, изпаднала в депресия, което довело до нуждата от посещение на психиатър - д-р В.. Посещенията при нея, както и предписаните лекарства били заплащани от родителите ѝ и сестра ѝ. Впоследствие, след бала на сина си и претърпяното унижение от бившия ѝ съпруг, придружено с неприятностите, преживени в Белгия, Ш.Б. отново е трябвало да посещава д-р В., когато се е прибирала в България. Вследствие на продължителния стрес от заведеното от А.И. дело за по-голям дял от личното ѝ имущество Ш.Б. е заболяла и от миома, което е довело до допълнителна нужда от лечение и медикаменти.

Размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. (болки и страдания).

От всичко изложено, ищцата счита, че определянето на обезщетение за неимуществени вреди следва да бъде в размер на 5000 лв. Определянето на по-малък размер от посочения и съобразно всички факти и обстоятелства по делото, не би бил съответстващ на изискванията на справедливостта.

Моли съда на основание чл. 403, ал. 1, предл. 1 от ГПК да осъди АНГ. М. ИВ., ЕГН *****, с адрес: гр. Харманли, ул. ****, да заплати на Ш. Р. Б., ЕГН *****, с адрес: общ. Хасково, с. Войводово, сумата от 22 387,87 лв., представлява обезщетение за имуществени вреди, изразяващо се в размера на законната лихва върху запорираната сума в размер на 43 511, 04 EUR с левова равностойност 85 100, 20 лв. за периода от датата изпратеното запорно съобщение от ЧСИ Н.К., рег. № 929, Район на действие - Окръжен съд - Хасково, а именно - 17.05.2018 г., до отмяната на наложеното обезпечение с Определение № 260231 от 18.12.2020 г., постановено по ч.гр.д. № 328/2018 г. по описа на Окръжен съд - Хасково, влязло в сила на 11.01.2021г., както и сумата в размер на 5 000 лв., представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, страдания и емоционален стрес.

В законоустановения срок по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от ответника АНГ. М. ИВ., ЕГН *****, с адрес: гр. Харманли, ул. ****. Счита, че така предявеният иск е допустим, но е неоснователен както относно размера на претендираните вреди, така и относно периода на причиняването им. Действително с Определение от 16.05.2018год. по ч.гр.д. 328/2018год. на ОС- Хасково е допуснато налагането на обезпечителна мярка заповор на банкова сметка на ищцата в „Юробанк България“ АД до размер на 43511,04 евро или 85 100,20 лева, наложен по И.Д. 20189290400972. Определението на съда не е обжалвано от ищцата, нито е подадена жалба срещу наложения заповор. Ответникът счита, че не е спорен въпроса, че предявения от А.И. иск с правно основание чл. 30, ал.1 от СК, е отхвърлен с влязло в сила съдебно решение и въз основа на него с Определение от 18.12.2020г. по ч.гр.д. 328/2018год. на ОС-Хасково, е отменено допуснатото обезпечение на бъдещ иск. Ответникът оспорва доказателствената стойност на представения договор за заем в размер на 9000 лева. Сочи, че същият е сключен между сестри и бил симулативен. Моли да се открие производство по оспорване на съдържанието на договора и тежестта на доказване да се възложи на ищцата.

Оспорва се верността на твърденията в исковата молба за претърпени неимуществени вреди и наличието на причинно -следствената им връзка с предмета на доказване в иск по чл. 403, ал.1 от ГПК. Същите ответникът счита за ирелевантни и недоказани. Моли искът да се отхвърли.Претендират се разноските по делото.

С определение в открито съдебно заседание от 12.05.2022г. по делото е прекратено на основание чл.232 ГПК производството по гр. д. № 1100/2021 г по описа на РС Харманли, в частта на предявения от Ш. Р. Б. ЕГН *****, с адрес с. Войводово, общ. Хасково срещу АНГ. М. ИВ. ЕГН*****, с адрес гр. Харманли ул. **** обективно съединен иск в размер на 2700 лв., заплатена по сключения между Ш. Р. Б. и сестра й Н. Б. Договор за заем за сумата от 9000 лв. от 23.05.2019 г., поради оттегляне на иска.Определението е влязло в сила на 19.05.2022г.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност и доводите на страните, съобразно изискванията на чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от **фактическа страна** следното:

От представените писмени доказателства се установява, че с Определение № 394 от 16.05.2018 г., постановено по ч. гр. д. № 328/2018 г. по описа на Окръжен съд - Хасково е допуснато обезпечение на бъдещ иск с правно основание чл. 30, ал. 1 от СК на АНГ. М. ИВ. срещу Ш. Р. Б.. Допуснатата обезпечителна мярка е налагане на запор върху всички банкови сметки и влогове на ищцата в „Юробанк България” АД /Пощенска банка/ до размера на сумата от 43 511,04 евро, с левова равностойност 85 100,20 лв. Въз основа на издадената обезпечителна заповед е образувано и изпълнително дело № 20189290400972 при ЧСИ Н.К., рег. № 929 и район на действие Окръжен съд - Хасково.

Към доказателствената съвкупност е приобщено изпълнително дело №20189290400972 по описа на ЧСИ Н.К., образувано по молба на ответника въз основа на издадената по ч. гр. д. № 328/2018 г. по описа на Окръжен съд - Хасково обезпечителна заповед от 16.05.2018г.

Със запорно съобщение до « Юробанк България « АД гр. София е наложен запор върху всички сметки и влогове на Ш. Р. Б. ЕГН ***** до сумата в размер на 85100,20 лева.

В определения от съда в срок бъдещият иск е предявен и е образувано гр. д. № 400/2018 г. по описа на Окръжен съд – Хасково, който с Решение № 137/18.04.2019 г., постановено по гр. д. № 400/2018 г. по описа на Окръжен съд - Хасково, искът на А.И. е отхвърлен.

С Решение № 214/20.12.2019 г., постановено по в.гр.д. № 355/2019 г. по описа на Апелативен съд - Пловдив, I състав, е потвърдено изцяло решението на Окръжен съд - Хасково.

С Определение № 726/25.11.2020 г., постановено по гр.д. № 1611 /2020 г. по описа на ВКС, IV гр.о., съдът не допуска до касационно обжалване решението на Апелативен съд - Пловдив.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпита на свидетелката Н. Реджеб Б., сестра на ищеца, като показанията ѝ са записани подробно в протокола за съдебното заседание, проведено на 04.08.2022г. /л. 103 гръб – л. 105 по делото/, и при необходимост те ще бъдат обсъдени при преценката на наведените от ищеца правни доводи, основани на тях.

При така установената фактическа обстановка, от **правна страна** съдът намира следното:

Предявен са при условията на обективно кумулативно съединение искове с правно основание с правно основание чл. 403, ал. 1 ГПК за имуществени и неимуществени вреди, който е процесуално допустими.

По съществото на спора, съображенията на съда са следните:

Исковете по чл. 403, ал. 1 ГПК са частично основателни.

Съгласно посочената разпоредба, ако искът, по който е допуснато обезпечението, бъде отхвърлен или ако не бъде предявен в дадения на ищеца срок, или ако делото бъде прекратено, ответникът може да иска от ищеца да му заплати причинените вследствие на обезпечението вреди.

Следователно, за да бъдат уважени така предявените в случая искове, е необходимо да се установи кумулативното наличие на следните елементи: допуснато обезпечение на бъдещ иск, наложени с него обезпечителни мерки, отхвърляне на обезпечения иск с влязло в сила съдебно решение, настъпването на сочените имуществени и неимуществени вреди в претендираните размери, както и пряка причинно-следствена връзка между обезпечението и вредите.

Съгласно задължителната съдебна практика, обективирана в Решение № 156 от 18.12.2017 г. по т. д. № 449/2017 г. на ВКС, II т. о. и Решение № 281 от 04.10.2011 г. по гр. д. № 1684/2010 г. на ВКС, III т. о., постановена по сходни казуси, следва да се приеме, че действително вредата в настоящата хипотеза е съизмерима, като минимален размер, със законната лихва върху запорираната сума за периода на наложеното обезпечение, която се явява пряка и непосредствена последица от същото обезпечение. Това е така, защото естеството на наложената обезпечителна мярка е такова, че изважда от разпоредителната власт на ответника по обезпечения с нея бъдещ иск съответната сума, което от своя страна обективно обуславя невъзможността му да я ползва по предназначение. Затова при материално неоправдано обезпечение, каквото е и процесното, е налице понесена имуществена вреда от ищеца под формата на пропусната полза и нейният минимален размер е съизмерим със законната лихва върху запорираната сума за периода на задържането ѝ. Аргумент в подкрепа на изразеното разбиране е въведеният с нормата на чл. 86, ал. 1 ЗЗД принцип, че при парично задължение, независимо от неговия произход, гарантираната подлежаща на обезщетяване вреда за ищеца, размерът на която е освободен да доказва, е винаги законната лихва, освен ако действително претърпените вреди са в по-висок размер, именно който подлежи на пълно доказване.

В случая не се спори, а и от събраните писмени доказателства се установи допуснато по молба на ответника обезпечение на бъдещ иск срещу ищеца, чрез заповест върху банковите сметки на последния в изрично посочени банкови институции до размера на сумата в размер на 43 511,04 евро в левова равностойност 85 100,20 лева, отхвърляне с влязло в сила на 20.11.2020г. съдебно решение на обезпечения иск. С Решение № 137/18.04.2019 г., постановено по гр. д. № 400/2018 г. по описа на Окръжен съд - Хасково, искът на А.И. е отхвърлен. С Решение № 214/20.12.2019 г., постановено по в.гр.д. № 355/2019 г. по описа на Апелативен съд - Пловдив, I състав, е потвърдено изцяло решението на Окръжен съд – Хасково и с Определение № 726/25.11.2020 г., постановено по гр.д. № 1611 /2020 г. по

описа на ВКС, IV гр.о., съдът не допуска до касационно обжалване решението на Апелативен съд - Пловдив. С Определение № 260231 от 18.12.2020 г., постановено по ч.гр.д. № 328/2018 г. по описа на Окръжен съд - Хасково, влязло в сила на 11.01.2021г. е отменено наложеното обезпечение. Тук следва да се отбележи и че не е спорно между страните, а и от приетите извлечения от банковите сметки на ищеца, както и от заключението на вещото лице, прието без възражения от страните, запорираната сума по сметките на Ш. Р. Б. ЕГН ***** в „Юробанк България „ ЕАД – София е в размер на 43511,04 евро с легова равностойност 85100,20 лева. Следователно ищцата в „Юробанк България „ ЕАД – София през релевантния период е имала суми по тези сметки /и по-точно в „Юробанк България „ ЕАД – София над запорирания размер, т.е. запорираното вземане е съществувало и е било изискуемо.

По отношение на настъпването на претендираните имуществени вреди и наличието на причинно-следствена връзка между тях и процесното обезпечение важи изложеното по-горе, поради което не следва да се преповтаря.

Ето защо следва да се приеме, че в настоящия случай са налице всички предвидени в закона предпоставки за реализиране на отговорността по чл. 403, ал. 1 ГПК на АНГ. М. ИВ., ЕГН ***** спрямо Ш. Р. Б. ЕГН ***** .

Относно крайния момент, до който следва да се начислява законна лихва върху запорираната сума, съдът споделя изразеното в правната теория разбиране, че ищецът по обезпечения иск носи отговорност до влизане в сила на определението за отмяна на обезпечението, а за съпричиняване може да се говори за периода от настъпване на основанието за отмяна на обезпечението до подаване на молбата за отмяна, но такова възражение не е направено своевременно в настоящото производство Българско гражданско процесуално право, 9 изд., 2012 г., с. 1237-1238.

Размерът на процесните имуществени вреди, определен в заключението на вещото лице по назначената съдебно-счетоводна експертиза, неоспорено от страните, прието от съда като изготвено компетентно и безпристрастно, даващо отговор на поставените в задачата въпроси, което съдът кредитира изцяло, размерът на законната лихва върху главницата от 85100,20 лева за периода от 17.05.2018г. до 11.01.2021г., датата на влизане в сила на Определение № 260231 от 18.12.2020 г., постановено по ч.гр.д. № 328/2018 г. по описа на Окръжен съд – Хасково е 22 386,09 лева.

На следващо място, от събраните гласни доказателствата се установява настъпването и на неимуществени вреди, които се явяват пряка и непосредствена последица от процесното обезпечение. Същите следва да бъдат кредитирани в тази им част, доколкото обстоятелството, че свидетелката е сестра на ищеца, не ги прави по необходимост недостоверни, а преценени съгласно изискванията на чл. 172 ГПК, съдът ги

намира за логични и последователни, в резултат на непосредствени и лични възприятия, като те не се опровергават от други доказателства по делото. Освен това е напълно нормално и житейски обосновано, наложените запови върху банковите сметки на ищеца да му се отразят негативно и да изпита отрицателни емоции. Касае се за неблагоприятно засягане на лично, нематериално благо - здравето на физическото лице, поради което и доколкото претърпените вреди са неимуществени, те не подлежат на точна парична оценка и съответно размерът на дължимото обезщетение следва да бъде определен от съда по справедливост – чл. 52 ЗЗД. Съгласно ППВС № 4/1968 г. понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид при определяне на размера на обезщетението. Предвид възрастта на ищеца, вида и характера на причиненото увреждане, продължителността и интензивността на претърпените страдания, липсата на обективни данни за трайна промяна в начина и на живот, както и с оглед социално-икономическите условия в страната към релевантния момент, съдът приема, че за справедливото овъзмездяване на неблагоприятното засягане на нейното здраве следва да му бъде пристирана сума в размер на 1000 лева.

Неоснователно се явява възражението на ответника, че по делото не се доказва причинно-следствената връзка между претърпените неимуществени вреди от ищеца от процесното обезпечение. От събраните по делото писмени доказателства се установява, че съдебно решение по гр.д. № 1837/2018 г., видно от което в бракоразводния процес ищецът и ответницата са уредили изцяло личните и имуществените си отношения, като изрично са заявили, че не си дължат издръжка един на друг, че са поделили всички движими вещи, придобити по време на брака и закупеният в гр. Стара Загора остава в режим на обикновена съсобственост между тях двамата. От така постигнатото между тях споразумение следва да се приеме, че и двамата са постигнали окончателно съгласие каква част от имуществото се дължи на всеки от тях. От тези волеизявления може да се направи извод, че нито един от двамата не е изразявал каквито и да било претенции към други имущества или вземания, притежавани или ползвани от другия съпруг. Т.е всеки един от съпрузите е титуляр на паричен влог, с който се разпорежда и по отношение на който другият съпруг няма претенции. В тази връзка наложеното обезпечение с Определение № 394 от 16.05.2018 г., постановено по ч. гр. д. № 328/2018 г. по описа на Окръжен съд - Хасково, за обезпечаване на бъдещ иск с правно основание чл. 30, ал. 1 от СК на АНГ. М. ИВ. срещу Ш. Р. Б. с допусната обезпечителна мярка налагане на запови върху всички банкови сметки и влогове на ищцата в „Юробанк България” АД /Пощенска банка/ до размера на сумата от 43 511,04 евро, с легова равностойност 85 100,20 лв., което е отменено с Определение № 260231 от 18.12.2020 г., постановено по ч.гр.д. № 328/2018 г. по описа на Окръжен съд - Хасково, влязло в сила на 11.01.2021г. е въздействало пряко и се е отразило негативно върху здравето на

физическото лице и върху изпитаните отрицателни емоции от него за продължителен период от време. Фактът, че с влязло в сила на 09.11.2018 г., постановено по гр.д. № 1837/ 2018 г. по описа на Хасковския районен съд - I гр.с., е прекратен сключеният на 06.06.1999 г. граждански брак между АНГ. М. ИВ. и Ш. Р. Б., с което е утвърдено постигнатото между тях споразумение не би могъл да се отрази с такъв интензитет върху психиката и здравето на ищцата, тъй като страните по бракоразводното дело са постигнали споразумение и са уредили всички лични и имуществени отношения между тях, както накърняващо емоционалното и психическо състояние и здраве, изразяващи се в претърпени болки, страдания, тревожност, напрегнатост и емоционален стрес от ищеца вследствие наложеното обезпечение на бъдещ иск по искане на ответника.

Предвид изложените съображения съдът счита, че предявените искове по чл. 403, ал. 1 ГПК са частично основателни, поради което следва да бъдат уважени за горепосочените суми, а в останалата част - за разликата над тях до пълните предявени размери, да бъдат отхвърлени.

При този изход на делото и двете страни имат право на своевременно претендираните от тях разноски. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца следва да се заплати сумата от 2647,49 лева, представляваща направени по делото разноски съгласно представения списък по чл. 80 ГПК, съразмерно с уважената част от неговите претенции. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответника също се дължат разноски, съразмерно с отхвърлената част от предявените искове, а именно сумата от 219,17 лева за платено адвокатско възнаграждение. Настоящият съдебен състав не споделя практиката да се извършва служебна компенсация и да се присъжда направо разликата между двете насрещни вземания за разноски, тъй като този подход не е съобразен с материалния закон. Компенсирането им може да настъпи само по волята на страните, които по силата на чл. 103 ЗЗД имат право да извършат прихващане. Поради това и липсата на изрично искане в тази насока, съдът не следва да присъжда разноските по компенсация.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА АНГ. М. ИВ., ЕГН *****, с адрес: гр. Харманли, ул. **** на основание чл. 403, ал. 1 ГПК, да заплати на Ш. Р. Б., ЕГН *****, с адрес: общ. Хасково, с. Войводово сумата от 22 386,09 лева, представляваща обезщетение за претърпени от нея имуществени вреди поради допуснато с Определение № 394 от 16.05.2018 г., постановено по ч. гр. д. № 328/2018 г. по описа на Окръжен съд – Хасково обезпечение на бъдещ иск, който е отхвърлен с влязло в сила Решение № 137 от 18.04.2019 г., постановено по гр. д. № 400/2018 г. по описа на Окръжен съд - Хасково, изразяващи се в законната лихва върху сумата от 43511, 04 EUR с левова

равностойност 85100,20 лева за периода от 17.05.2018 г. до 11.01.2021г, както и сумата от **1000,00** лева, представляваща обезщетение за претърпени от нея неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания, тревожност, напрегнатост и емоционален стрес, вследствие на същото обезпечение, **като** иска за заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди в останалата част – за разликата до пълния предявен размер от **22 387,87** лева и иска за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди в останалата част – за разликата до пълния предявен размер от **5 000,00** лева **ОТХВЪРЛЯ**.

ОСЪЖДА АНГ. М. ИВ., ЕГН *****, с адрес: гр. Харманли, ул. **** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, да заплати на **Ш. Р. Б., ЕГН *******, с адрес: общ. Хасково, с. Войводово сумата от **2647,49** лева, представляваща направени по делото разноси, съразмерно с уважената част от предявените искове.

ОСЪЖДА Ш. Р. Б., ЕГН *****, с адрес: общ. Хасково, с. Войводово, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, да заплати на **АНГ. М. ИВ., ЕГН *******, с адрес: гр. Харманли, ул. **** сумата от **219,17** лева, представляваща направени по делото разноси, съразмерно с отхвърлената част от предявените искове.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____